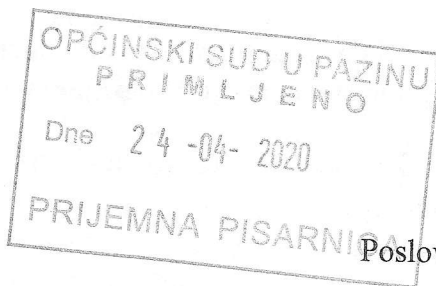

PmP-280/19

REPUBLIKA HRVATSKA
 Županijski sud u Puli - Pola
 Kranjčevićeva 8, 52100 Pula-Pola

Poslovni broj: Gž-322/2019-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Puli-Pola, u vijeću sastavljenom od suca Bruna Frankovića kao predsjednika vijeća, Roberta Fabrisa kao člana vijeća i suca izvjestitelja, te Miroslava Ružića kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Ljiljane Sinanović iz Poreča, Pazinska 27 G, OIB: 57638348289, zastupane po punomoćniku Vedranu Petriću, odvjetniku iz Poreča, protiv tuženika TIM 90 d.d. Poreč, Vukovarska 19, OIB: 63062784520, zastupanog po punomoćnici Miji Mihovilović, odvjetnici iz Zagreba, radi isplate, odlučujući o žalbi tužiteljice i tuženika protiv presude Općinskog suda u Puli-Pola, Stalne službe u Poreču-Parenzo, poslovni broj: P-1297/2015-40 od 9. srpnja 2015., u sjednici vijeća održanoj 14. travnja 2020.,

presudio je

1. Djelomično se prihvaća se žalba tužiteljice, uz odbijanje u preostalom dijelu i odbijanje tuženikove žalbe u cijelosti, te se **preinačuju** toč. I. i III. presude Općinskog suda u Puli-Pola, Stalne službe u Poreču-Parenzo, poslovni broj: P-1297/2015-40 od 9. srpnja 2015. na način da ista, sada preinačena glasi:

- I. „I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Tanje Ferenc iz Poreča poslovni broj: Ovr-138/2010 od 20. prosinca 2010. u dijelu koji se odnosi na isplatu iznosa od 407.089,00 kuna s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 25. studenog 2011. do isplate, po stopi koja se određuje čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, primjenom eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za pet postotnih poena, kao i troškova toga ovršnog postupka u iznosu od 7.147,04 kuna, te platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Tanje Ferenc iz Poreča poslovni broj: Ovr-42/2010-2 od 31. ožujka 2010. u dijelu koji se odnosi na isplatu iznosa od 105.738,14 kuna s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 25. studenog 2011. do isplate, po stopi koja se određuje čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, primjenom eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za pet postotnih poena, kao i troškova toga ovršnog postupka u iznosu od 1.717,44 kuna, sve u roku od 8 dana.“

„III. Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 20.673,00 u roku od 15 dana.“

2. Odbijaju se kao neosnovani zahtjevi tužiteljice i tuženika za nadoknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

Pobijanom presudom suda prvog stupnja, u toč. I., održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Tanje Ferenc iz Poreča poslovni broj: Ovr-138/2010 od 20. prosinca 2010. i to u dijelu koji se odnosi na isplatu iznosa od 405.095,92 kuna s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 25. studenog 2011. do isplate, po stopi koja se određuje čl. 29. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, dalje: ZOO), primjenom eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za pet postotnih poena, kao i troškova toga ovršnog postupka u iznosu od 7.147,04 kuna, te platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Tanje Ferenc iz Poreča poslovni broj: Ovr-42/2010-2 od 31. ožujka 2010. i to u dijelu koji se odnosi na isplatu iznosa od 91.888,26 kuna s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 25. studenog 2011. do isplate, po stopi koja se određuje čl. 29. ZOO-a, primjenom eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za pet postotnih poena, kao i troškova toga ovršnog postupka u iznosu od 1.402,22 kuna, sve u roku od 8 dana. Istom su presudom, u toč. II., ukinuti u preostalom dijelu platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Tanje Ferenc iz Poreča poslovni broj: Ovr-138/2010 od 20. prosinca 2010. i platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Tanje Ferenc iz Poreča poslovni broj: Ovr-42/2010 od 31. ožujka 2010.; te je u toč. III. naloženo tuženiku da tužiteljici naknadi troškove ovog parničnog postupka u iznosu od 20.098,75 kuna, u roku od 15 dana.

Protiv te presude pravodobne žalbe podnijele su obje parnične stranke.

Tužiteljica žalbu podnosi zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi, u bitnome, navodi da je tuženik na ročištu 11. ožujka 2015. iznio prigovor zastare za radnje koje su navedene na 2. stranici zapisnika s tog ročišta, pod točkom II., a koje su točno označene pod rednim brojevima specifikacije uz račun, dok je sud prvog stupnja postupio mimo tog prigovora tuženika i odlučio je preko istaknutog prigovora, iako na prigovor zastare ne pazi po službenoj dužnosti, pa je tako postupio na štetu tužiteljice, tim više što je neke od obračunatih troškova tuženik dijelom i platio ili je plaćanje tih troškova dogovoreno s ranijim direktorom tuženika, neovisno o vremenu njihovog nastanka, stoga je prigovor zastare prihvaćen bez ocjene dokaza i na štetu tužiteljice. Ukazuje da je na 4. strani, u 4. redu pobijane presude sud prvog stupnja pogrešno naveo da je pobijani ugovor prestao 30. lipnja 2012., dok je isti prestao 30. lipnja 2009. Smatra pogrešnim tumačenje suda prvog stupnja kako se rok zastare ima računati od datuma poduzimanja pojedine radnje, obzirom da se radi o ugovoru o nalogu, jer kod takvog ugovora pravo na naknadu stječe se tek nakon što je posao izvršen, prema tome odvjetniku pripada pravo na trošak nakon što izvrši posao, dakle okonča parnicu, zemljišno knjižni postupak i slično. Pogrešnom smatra i odluku suda prvog stupnja u

pogledu obveze podmirenja PDV-a koji terete korisnika usluge, tj. tuženika, jer je trebao iznos PDV-a odrediti sukladno Zakonu o PDV-u a po stopi od 25 % (stopi koja je na snazi u vrijeme dosuđivanja troška), jer je to izdatak koji tereti korisnika usluge i koji korisnik usluge duguje prema državnom proračunu, bez obzira što ga formalno plaća izdavatelj računa. Ukazuje kako sud prvog stupnja nije imao razloga samo zbog činjenice što je tuženik osporio obrazloženje troška iz specifikacije troškova uz račun 94/2010, odbiti ocijeniti osnovanost i pravilnost obračuna troška, jer je mogao provjeriti pravilnost iznosa navedenih u specifikaciji troškova i izdanom računu, pa je time onemogućio tužiteljicu u dokazivanju njenih navoda i tvrdnji u postupku. Navodi da je sud prvog stupnja učinio više propusta, pa je sve prijedloge za upis u zemljišnu knjigu potpuno neutemeljeno paušalizirao na minimalni iznos od 500,00 kuna uz PDV od 23 %, veći dio ugovora ili odluka o etažiranju, iako su vrijednosti poznate, određene ili odredive, ili je o njima dogovorena cijena između stranaka, utvrdio naknadu od 2.000,00 kuna ili unatoč činjenici da su spisu nalazi dokumentacija, ustvrdio da nema dokumentacije, čime je pogrešno utvrdio tražbinu tužiteljice. Iznosi prigovore na obrazloženje presude u dijelu koji se odnosi na specifikaciju uz račun 94/2010, označeno rednim brojevima: 1., 4., 5., 6., 11., 18., 19., 20., 25., 31., 32., 35., 40., 42., 48., 53., 57., 59., 61., 66., 70., 71. 75.-82., 83.-85. i 104., te u dijelu koji se odnosi na specifikaciju uz račun 17/2010, označeno rednim brojevima: 3., 4., 5., 6., 7. i 8.

Žalbeni prijedlog je usvajanje žalbe i ukidanje pobijane presude te vraćanje predmeta sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje. Potražuje trošak žalbenog postupka sudske pristojbe na žalbu prema nalogu suda.

Tuženik žalbu podnose zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, navodeći da je tijekom cijelog postupka isticao prigovor stvarne nenadležnosti, jer sukladno odredbi čl. 34.b. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje: ZPP) u sporovima između obrtnika i pravnih osoba sude trgovački sudovi. Navodi da je zatražio prekid postupka, koji sud prvog stupnja nije odredio, budući da je pred nadležnim Trgovačkim sudom u Pazinu pokrenuo postupak radi utvrđenja ništetnosti predmetnog Ugovora o pružanju pravne pomoći i zastupanju od 30 lipnja 2006., koji je sklopljen između tužitelja i tuženika, a što predstavlja prethodno pitanje za postupak u kojem tuženik sada ističe žalbu, obzirom da se u pobijanoj presudi navodi kako nije sporno da je predmetni ugovor zaključen, što je netočno budući da tuženik ističe ništetnost te je u tom smislu pokrenut zasebni sudski postupak, jer ništetni ugovori ne proizvode namjeravane pravne učinke i nisu sklopljeni, odnosno zaključeni, stoga nije točno kako je nesporno među strankama da je taj ugovor zaključen. Ističe da nije uopće bilo moguće utvrđivati vrijednost pravnih radnji koje tužitelj iznosi u specifikacijama, a sud prvog stupnja obrazlaže u pobijanoj presudi, budući da je potpuno nejasno utvrđena naknada u samom ugovoru, jer je čl. 2. istoga navedeno što je predmet ugovora, da bi se u čl. 7. st. 6. nadodala odredba koja je potpuno kontradiktorna čl. 2. i čl. 6. te potpuno nejasna i neodređena, a posebno odredba prema kojoj će se visina nagrade za vansudske postupke i radnje, sastavljanje ugovora, izjava i slično, obračunatih prema elementima odvjjetničke tarife za izvršenje sličnih poslova, bez obračuna paušalnog dijela nagrade, nije uopće jasno kako bi se moglo tumačiti određivanje naknade za uslugu koja se naplaćuje „izuzetno“ te kako je nemoguće utvrditi što je tužitelj platio temeljem čl. 6. tog ugovora i što je uistinu predmet ugovora. Smatra kako je ugovaranje paušalne naknade, a onda dodatno i ugovaranjem plaćanja izvršenih odvjjetničkih usluga prema odvjjetničkoj tarifi u potpunosti suprotno običajima struke i predstavlja u suštini dvostruko plaćanje za istu uslugu, jer paušalna naknada koju nalogodavac plaća pokriva i uobičajene odvjjetničke poslove. Navodi kako nije jasno što se odnosi naknada navedena u čl. 6. ugovora, koji su to radnje obuhvaćene

predmetnom naknadom, naročito ako je tužiteljica nakon isteka roka na koji je predmetni ugovor sklopljen ispostavila račune, koji se odnose na odvjetničke radnje obavljene i u vrijeme trajanja predmetnog ugovora, predmetne račune fakturirao tuženiku nakon skoro godinu dana od isteka spornog ugovora, a najveći iznos nakon više od godinu dana, u ukupnom iznosu od 1.411.129,81 kuna i to nakon što je tuženik tužitelju isplati i više od 1.000.000,00 kuna za fakturirane pravne radnje tijekom nekoliko godina pružanja pravnih usluga. Ističe i prigovor zastare za radnje istaknute u predmetnim računima i specifikacijama, djelomično i utvrđeno u obrazloženju presude jer nije moguće ispostavljati račune i više godina nakon navodno valjanih pravnih radnji. Navodi kako nije moguće utvrditi kako je sud odredio naknadu za obavljene radnje navedenu pod rednim brojevima 43. 89., 90. i 92. (u računu 94/2010) i radnju pod rednim brojem 13. (u računu 17/2010). Također ukazuje kako je u obrazloženju presude kao zbroj ukupnih iznosa naveden iznos od 496.984,18 kuna, iako je zbroj navedenih radnji 483.561,43 kuna.

Žalbeni prijedlog je usvajanje žalbe i preinačenje pobijane presude na način da se tužbeni zahtjev tužiteljice odbije u cijelosti, a podredno, ukidanje pobijane presude i vraćanje predmeta sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje. Potražuje trošak žalbenog postupka u iznosu od 22.046,87 kuna za sastav žalbe i sudsku pristojbu za žalbu.

S tim je žalbama postupljeno sukladno odredbi čl. 359. ZPP-a.

U svom odgovoru na žalbu tužiteljica osporava žalbene navode te predlaže odbijanje žalbe tuženika kao neosnovane.

Žalba tužiteljice je samo djelomično osnovana, dok je žalba tuženika neosnovana u cijelosti.

Predmetni parnični postupak proizašao je iz ovršnog postupka s obzirom da je tuženik (tamo ovršenik) podnio prigovor protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Javnog bilježnika Tanje Ferenc iz Poreča poslovni broj: Ovr-138/2010 od 20. prosinca 2010. i rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Tanje Ferenc iz Poreča poslovni broj: Ovr-42/2010-2 od 31. ožujka 2010.

Sud prvog stupnja je, nakon što je stavio izvan snage rješenja o ovrsi u dijelu u kojem je određena ovrha i ukinuo provedene radnje, nastavio postupak kao da je izjavljen prigovor protiv platnog naloga – dakle, po pravilima parničnog postupka, i to u jedinstvenom postupku poslovni broj: P-1297/2015.

Predmet ovog spora je zahtjev tužiteljice da joj tuženik isplate iznos od ukupno 1.411.129,81 kuna s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na ime pruženih odvjetničkih usluga prema računima broj: 94/2010, 17/2010 i 16/2010.

Pobijanom presudom sud prvog stupnja je održao na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Tanje Ferenc iz Poreča poslovni broj: Ovr-138/2010 od 20. prosinca 2010. u dijelu koji se odnosi na isplatu iznosa od 407.089,00 kuna s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 25. studenog 2011. i platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javne bilježnice Tanje Ferenc iz Poreča poslovni broj: Ovr-42/2010-2 od 31. ožujka 2010. u dijelu koji se odnosi na isplatu iznosa od 105.738,14 kuna s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 25. studenog 2011. Kako tužiteljica tijekom postupka nije dostavila

specifikaciju za račun broj: 16/2010 pravilno sud prvog stupnja nije priznao to potraživanje jer ga tužiteljica nije ničim dokazala.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda žalitelja, a pazeći pri tome dodatno po službenoj dužnosti na pravilnu primjenu materijalnog prava i na bitne povrede odredbi parničnog postupka (čl. 365. ZPP-a), ocjena je ovog suda, kao suda drugog stupnja, da je pobijana presuda samo dijelom pravilna i zakonita.

U postupanju suda prvog stupnja koje je prethodilo donošenju pobijane presude niti u pobijanoj presudi, nema apsolutno bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, kao ni onih na koje tuženica upućuje u svojoj žalbi.

Protivno žalbenim navodima tuženika, ovaj parnični postupak vodi se između fizičke i pravne osobe, pa nema mjesta primjeno odredbe čl. 34.b. st. 1. ZPP-a, prema kojoj u sporovima između obrtnika (što tužiteljica nije) i pravnih osoba sude trgovački sudovi.

Sud prvog stupnja je nakon ocjene provedenih dokaza (čl. 8. ZPP) kao djelomično osnovan prihvatio takav zahtjev tužiteljice zaključujući da temeljem odredbe čl. 762. ZOO-a, obzirom da su stranke sklopile ugovor o nalogu, ima pravo kao odvjetnica koja je zastupala tuženika na nagradu za svoj rad.

U predmetnom Ugovoru o pružanju pravne pomoći i zastupanju od 30. lipnja 2006. (koji je zaključen na rok od 3 godine), u toč. 2 istoga, određeno je da je predmet ugovora stručna pravna pomoć koju, pored ostalog, posebno čini: razrješavanje imovinsko-pravnih odnosa u svezi s imovinom tuženika; izrada ugovora, pregled nacрта ugovora i prateće dokumentacije, proučavanje istih i davanje stručnih pravnih mišljenja, primjedbi, sugestija i uputa pravne naravi, radi ostvarivanja zaštite interesa tuženika i zakonitog sklapanja poslova; pregled i proučavanje već sklopljenih ugovora o drugih pravnih poslova, tumačenje istih, te davanje stručnih pravnih uputa, sugestija i prijedloga; osiguravanje stručne pravne pomoći i u drugim oblicima vršenja poslovne djelatnosti tuženika; pravna pomoć u postupcima sudske i izvansudske naplate potraživanja, te zastupanje u, eventualnim, sporovima tuženika kod sudova ili arbitraže u Republici Hrvatskoj. Prema čl. 3. st. 1. istoga predmet ugovora su posebno i poslovi zastupanja tuženika u svim vrstama sudskih, upravnih i drugih postupaka koji se vode ili će se voditi kod nadležnih sudova i tijela.

Odredbom čl. 6. tuženik se obvezao za usmeno pravno savjetovanje i, izuzetno, pisane pravne savjete u vezi poslova isplaćivati tužiteljici mjesečno paušalni iznos naknade iznos od 15.000,00 kuna uvećan za PDV, u koju naknadu se uračunavaju i nužni materijalni troškovi vezani za pružanje pravne pomoći i savjetovanja, kao što su i troškovi pisanja, umnožavanja, fotokopiranja, telefonski troškovi i drugi uredski troškovi odvjetnika, a koja naknada je fiksna i nepromjenjiva. Pored te naknade tuženik se u čl. 7. obvezao isplaćivati tužiteljici i nagradu za poslove zastupanja pred sudovima i državnim tijelima temeljem odvjetničke tarife ovisno o uspješnosti okončanja pojedinog predmeta, kako je to detaljno precizirano istom odredbom.

Iz navedenog slijedi da se tuženik obvezao tužiteljici, pored paušalne mjesečne naknade, isplatiti i zasebnu nagradu za poslove zastupanja u svakom postupku pred sudovima i državnim tijelima temeljem odvjetničke tarife ovisno o uspješnosti okončanja pojedinog predmeta. Stoga je neosnovana žalba tuženika u dijelu kojim tvrdi da je navedeno potraživanje tužiteljice isplaćeno plaćanjem mjesečne paušalne naknade kroz tri godine trajanja predmetnog ugovora, jer je istim ugovorom zasebno i izričito ugovoreno pravo

tužiteljice na posebnu nagradu za poslove zastupanja u svakom postupku u kojem je zastupala tuženika pred sudovima i državnim tijelima. Na navedeno ne utječe činjenica da je tuženik pokrenuo postupak radi utvrđenja istog ugovora ništetnim, radi čega pogrešno smatra da je trebalo prekinuti ovaj postupka.

Tuženik je u ovome postupku na ročištu 11. ožujka 2015. prigovorio da je nastupila zastara naplate za radnje navedene u specifikaciji računa broj: 94/2010 navedenim pod brojevima: 2., 3., 5., 7., 14., 15., 16., 17., 21., 22., 23., 24., 26., 27., 28., 29., 30., 36., 37., 40., 43., 45., 47., 49., 51., 52., 54., 55., 64., 65., 66., 67., 91. i 104. Podneskom od 8. srpnja 2015. taj je prigovor proširio na cjelokupno potraživanje tužiteljice, stoga je neosnovan žalbeni navod tužiteljice da je sud prvog stupnja odlučivao o zastari „izvan“ prigovora tuženika, odnosno o zastari onih iznosa za koje tuženik nije istaknuo prigovor zastare.

Prema odredbi čl. 215. st. 1. ZOO-a zastarijevanje počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano. Zakonom za tražbine koje odvjetnici obračunavaju na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 69/93, 87/93, 16/94, 11/96, 11/96, 91/04, 37/05, dalje: Tarifa) nije propisan neki drugi početak tijeka zastare. Odredbom čl. 18. st. 1. Zakona o odvjetništvu („Narodne novine“ broj: 9/94, dalje: ZO) propisano je da odvjetnici imaju pravo na nagradu za svoj rad, te na naknadu troškova u svezi s obavljenim radom sukladno Tarifi koju utvrđuje i donosi Komora. Prema citiranoj Tarifi, za pojedine radnje (kao što su sastavljanje podnesaka, zastupanje stranke na ročištima i sl.), odvjetniku pripada određena naknada. Kada nema posebnog sporazuma, između odvjetnika i klijenta kojeg zastupa o načinu plaćanja odvjetničkih usluga, odvjetnik ima pravo zahtijevati nagradu za svaku obavljenju radnju od kada je ta radnja obavljena, a kako to proizlazi iz navedene Tarife. Zastarijevanje pak počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze (čl. 215. st. 1. ZOO-a).

Odlučujući o osnovanosti prigovora zastare tuženika i posljedično tome osnovanosti zahtjeva tužiteljice, sud prvog stupnja pravilno je zaključio da su zastarjele sve tražbine za radnje navedene u specifikaciji računa broj 94/2010 koje su obavljene prije 30. prosinca 2005., odnosno, sve tražbine za radnje navedene u specifikaciji računa broj 17/2010 koje su obavljene prije 12. ožujka 2005. pa je i zbog toga žalbu žaliteljice valjalo ocijeniti neosnovanom.

Slijedom navedenog, valja razmotriti žalbene navode obaju stranaka u odnosu na stavke navedene u specifikacijama računa broj: 94/2010 i 17/2010.

Žalba tužiteljice djelomično je osnovana glede priznatih iznosa za zastupanje po pojedinim točkama specifikacije troška uz račun 94/2010, i to kako slijedi:

- u odnosu na toč. 1. specifikacije, u predugovoru od 18. listopada 2008. za kupca Kristijana Fraja nije naznačena vrijednost ugovora, pa je pravilna odluka suda prvog stupnja da za isti tužiteljici, sukladno Tbr. 29/2. Tarife prizna 200 bodova, odnosno iznos od 2.460,00 kuna;
- u odnosu na toč. 4. specifikacije, za prijedlog zemljišnoknjižnom odjelu za brisanje zabilježbe od 15. prosinca 2005. sud prvog stupnja pravilno nije tužiteljici priznao naknadu jer je navedeno potraživanje zastarjelo, budući da je tužiteljica prijedlog za ovrhu temeljem ovog računa podnijela je dana 28. prosinca 2010., znači, nakon proteka općeg zastarnog roka od pet godina od obavljanja te radnje;
- u odnosu na toč. 5. i 6. specifikacije, pravilna je odluka suda prvog stupnja da navedeni trošak ne pripada tužiteljici jer ista nije sastavila prijedlog za uknjižbu i prijedlog i isprava za

- povrat prava vlasništva, dok joj je trošak sastava prijedloga za brisanje prava zaloga od 22. travnja 2008. priznat kako je zatražila u specifikaciji;
- u odnosu na toč. 11. specifikacije, sud prvog stupnja je pogrešno utvrdio da je za naknadu troška sastava Ugovora o zakupu od 20. lipnja 2006. nastupila zastara, jer je tužiteljica prijedlog za ovrhu temeljem ovog računa podnijela dana 28. prosinca 2010., dakle, unutar proteka općeg zastarnog roka od pet godina, pa tužiteljici za isti pripada zatraženih 100 bodova, odnosno 1.230,00 kuna;
 - u odnosu na toč. 18. specifikacije, u prijedlogu za uknjižbu od 27. srpnja 2006. nije naznačena vrijednost, niti se ista može utvrditi, pa je pravilna odluka suda prvog stupnja da za isti tužiteljici, sukladno Tbr. 19/2. Tarife prizna 50 bodova, odnosno iznos od 615,00 kuna;
 - u odnosu na toč. 19. specifikacije, u prijedlogu za uknjižbu od 10. srpnja 2006. nije naznačena vrijednost, niti se ista može utvrditi, pa je pravilna odluka suda prvog stupnja da za isti tužiteljici, sukladno Tbr. 19/2. Tarife prizna 50 bodova, odnosno iznos od 615,00 kuna;
 - u odnosu na toč. 20. specifikacije, u prijedlogu zemljišnoknjižnom odjelu od 31. srpnja 2006. nije naznačena vrijednost, ali se ista može utvrditi iz priloženog Ugovora o kupoprodaji od 9. lipnja 2004, pa tužiteljici, sukladno Tbr. 19/1. Tarife, pripada zatraženih 385 bodova, odnosno iznos od 4.735,50 kuna;
 - u odnosu na toč. 25. specifikacije, u prijedlogu zemljišnoknjižnom odjelu od 25. siječnja 2006. nije naznačena vrijednost, ali se ista može utvrditi iz priloženog rješenja zemljišnoknjižnog odjela poslovni broj: Z-417/2006 od 26. siječnja 2006., pa tužiteljici, sukladno Tbr. 19/1. Tarife pripada zatraženih 100 bodova, odnosno iznos od 1.230,00 kuna;
 - u odnosu na toč. 31. specifikacije, u prijedlogu zemljišnoknjižnom odjelu od 31. siječnja 2006. nije naznačena vrijednost, ali se ista može utvrditi iz priloženog Brisovnog očitovanja Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. od 7. prosinca 2005., pa tužiteljici, sukladno Tbr. 19/1. Tarife pripada zatraženih 337,6 bodova, odnosno iznos od 4.152,48 kuna;
 - u odnosu na toč. 32. specifikacije, u prijedlogu zemljišnoknjižnom odjelu od 17. veljače 2006. nije naznačena vrijednost, ali se ista može utvrditi iz priloženog rješenja zemljišnoknjižnog odjela poslovni broj: Z-920/2006 od 22. veljače 2006., pa tužiteljici, sukladno Tbr. 19/1. Tarife pripada zatraženih 337,6 bodova, odnosno iznos od 4.152,48 kuna;
 - u odnosu na toč. 35. specifikacije, u prijedlogu za uknjižbu od 5. listopada 2006. nije naznačena vrijednost, niti se ista može utvrditi, pa je pravilna odluka suda prvog stupnja da za isti tužiteljici, sukladno Tbr. 19/2. Tarife prizna 50 bodova, odnosno iznos od 615,00 kuna;
 - u odnosu na toč. 40. specifikacije, za postupak koji se kod Trgovačkog suda u Rijeci vodio protiv Nove banke d.d. Zadar, sud prvog stupnja pravilno nije tužiteljici priznao zatraženu naknadu jer je navedeno potraživanje zastarjelo, budući da su sve radnje za koje tužiteljica traži naknadu poduzete prije više od 5 godina od podnošenja prijedloga za ovrhu temeljem ovog računa podnijela je dana 28. prosinca 2010., znači, nakon proteka općeg zastarnog roka od pet godina od obavljanja tih radnji;
 - u odnosu na toč. 42. specifikacije, u odluci o uspostavi prava vlasništva na posebnim dijelovima nekretnine od 22. kolovoza 2006. nije naznačena vrijednost, niti se ista može utvrditi, pa je pravilna odluka suda prvog stupnja da za istu tužiteljici, sukladno Tbr. 29/2. Tarife prizna 200 bodova, odnosno iznos od 2.460,00 kuna, te za prijedlog za uknjižbu spomenute odluke od 2. ožujka 2007. i prijedlog za brisanje od 25. ožujka 2008. za koje također nije naznačena vrijednost, niti se ista može utvrditi, pa je pravilna odluka suda prvog stupnja da za iste tužiteljici, sukladno Tbr. 19/2. Tarife prizna po 50 bodova, odnosno iznos od po 615,00 kuna za svaki, odnosno sveukupno 3.690,00 kuna, a ne kako sud prvog stupnja pogrešno navodi 3.160,00 kuna;
 - u odnosu na toč. 48. specifikacije, sud prvog stupnja je pravilno utvrdio da tužiteljica nije dokazala da je u tom sporu („sa Radolović“) zastupala tuženika, jer tako proizlazi iz provedenog dokaznog postupka;

- u odnosu na toč. 53. specifikacije, u Ugovoru o posredovanju od 24. ožujka 2009. nije naznačena vrijednost ugovora, pa je pravilna odluka suda prvog stupnja da za isti tužiteljici, sukladno Tbr. 29/2. Tarife prizna 200 bodova, odnosno iznos od 2.460,00 kuna;
- u odnosu na toč. 57. specifikacije, u Anexu ugovora o kupoprodaji iz lipnja 2006. nije naznačena vrijednost, pa je pravilna odluka suda prvog stupnja da za isti tužiteljici, sukladno Tbr. 29/2. Tarife prizna 200 bodova, odnosno iznos od 2.460,00 kuna;
- u odnosu na toč. 59. specifikacije, za sastav Ugovora o prodaji od 5. prosinca 2005. sud prvog stupnja pravilno nije tužiteljici priznao naknadu jer je navedeno potraživanje zastarjelo, budući da je tužiteljica prijedlog za ovrhu temeljem ovog računa podnijela je dana 28. prosinca 2010., znači, nakon proteka općeg zastarnog roka od pet godina od obavljanja te radnje;
- u odnosu na toč. 61. specifikacije, za sastav Ugovora o prodaji nekretnina od 7. srpnja 2005. sud prvog stupnja pravilno nije tužiteljici priznao naknadu jer je navedeno potraživanje zastarjelo, budući da je tužiteljica prijedlog za ovrhu temeljem ovog računa podnijela je dana 28. prosinca 2010., znači, nakon proteka općeg zastarnog roka od pet godina od obavljanja te radnje; u odnosu na Anex tom ugovoru od 12. srpnja 2006. nije naznačena vrijednost, pa je pravilna odluka suda prvog stupnja da za isti tužiteljici, sukladno Tbr. 29/2. Tarife prizna 200 bodova, odnosno iznos od 2.460,00 kuna;
- u odnosu na toč. 66. specifikacije, sud prvog stupnja je pravilno utvrdio da tužiteljica nije dokazala da je odradila te radnje (Ugovor o prodaji nekretnina i osnivanju prava građenja) jer tako proizlazi iz provedenog dokaznog postupka;
- u odnosu na toč. 70. specifikacije, u Ugovoru o uspostavi prava vlasništva na posebnim dijelovima zgrade od 28. prosinca 2006. nije naznačena vrijednost ugovora, pa je pravilna odluka suda prvog stupnja da za isti tužiteljici, sukladno Tbr. 29/2. Tarife prizna 200 bodova, odnosno iznos od 2.460,00 kuna;
- u odnosu na toč. 71. specifikacije, u prijedlogu za uknjižbu od 2. siječnja 2007. nije naznačena vrijednost, niti se ista može utvrditi, pa je pravilna odluka suda prvog stupnja da za isti tužiteljici, sukladno Tbr. 19/2. Tarife prizna 50 bodova, odnosno iznos od 615,00 kuna;
- u odnosu na toč. 75.-82. specifikacije, sud prvog stupnja pravilno je priznao sastav samo po jednog ugovora, jer se radi o sadržajno jednakim ugovorima;
- u odnosu na toč. 83.-85. specifikacije, pravilno je utvrđena naknada pod toč. 83. i 84., dok u odnosu na toč. 85. iz podneska od 27. listopada 2008. se može utvrditi vrijednost pa tužiteljici, sukladno Tbr. 19/1. Tarife pripada zatraženih 100 bodova, odnosno iznos od 1.230,00 kuna;
- u odnosu na toč. 104. specifikacije, pravilno je utvrđenje suda prvog stupnja da je navedeni pravni savjet „Kvintet“ učinjen nakon isteka ugovora, radi čega joj ne pripada naknada.

Žalba tuženika nije osnovana glede priznatih iznosa za zastupanje po pojedinim točkama specifikacije troška uz račun 94/2010, jer je sud prvog stupnja:

- u odnosu na toč. 43. specifikacije, pravilno priznao zatraženu naknadu jer je ista sukladna Tbr. 29/1. Tarife;
- u odnosu na toč. 89. specifikacije, pravilno priznao zatraženu naknadu jer je tužiteljica dokazala da je u postupku kod Općinskog suda u Pazinu poslovni broj: P-323/2006 tuženika zastupala na 5 ročišta i sastavila 7 podnesaka;
- u odnosu na toč. 90. specifikacije, pravilno priznao zatraženu naknadu jer je tužiteljica dokazala da je u postupku kod Općinskog suda u Bujama poslovni broj: P-335/2006 tuženika zastupala na 5 ročišta;
- u odnosu na toč. 92. specifikacije, pravilno priznao zatraženu naknadu jer je tužiteljica dokazala da je u postupku kod Općinskog suda u Poreču poslovni broj: P-456/2004 tuženiku sastavila tužbu i 10 podnesaka, te ga zastupala na ročištu.

Žalba tužiteljice djelomično je osnovana glede priznatih iznosa za zastupanje po pojedinim točkama specifikacije troška uz račun 17/2010, i to kako slijedi:

- u odnosu na toč. 3. specifikacije, sud prvog stupnja je tužiteljici priznao samo trošak sastava tabularne isprave, a treba joj priznati i trošak sastava prijedloga za uknjižbu sukladno Tbr. 19/2. Tarife u iznosu od 50 bodova, odnosno 615,00 kuna;
- u odnosu na toč. 4. specifikacije, za sastav Ugovora o prodaji nekretnine iz 2004. sud prvog stupnja pravilno nije tužiteljici priznao naknadu jer je navedeno potraživanje zastarjelo, budući da je tužiteljica prijedlog za ovrhu temeljem ovog računa podnijela je dana 28. prosinca 2010., znači, nakon proteka općeg zastarnog roka od pet godina od obavljanja te radnje;
- u odnosu na toč. 5. specifikacije, u Aneksu ugovoru o prodaji nekretnine iz 2008. nije naznačena vrijednost, ali se ista može utvrditi iz priloženog Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 31. prosinca 2003., pa tužiteljici, sukladno Tbr. 29/1. Tarife pripada zatraženi iznos od 4.805,61 kuna;
- u odnosu na toč. 6. specifikacije, u Ugovoru o izmjeni i uspostavi posebnih dijelova zgrade nije naznačena vrijednost, ali se ista može utvrditi iz priloženog Pregleda posebnih dijelova zgrada (na l. 879 spisa) pa tužiteljici, sukladno Tbr. 29/1. Tarife pripada 8.248,40 bodova, pa kako je tužiteljica zatražila iznos od 42.173,01 kuna, isti joj valja priznati;
- u odnosu na toč. 7. specifikacije, u Ugovoru o prodaji nekretnine iz 2006. je naznačena vrijednost od 23.000,00 Eura, pa tužiteljici za sastav istog, sukladno Tbr. 29/1. Tarife pripada 312,50 bodova, i za sastav prijedloga za uknjižbu, sukladno Tbr. 19/1. Tarife pripada 62,50 bodova, pa kako je tužiteljica zatražila iznos od 3.843,75 kuna, isti joj valja priznati;
- u odnosu na toč. 8. specifikacije, u žalbi Upravnom odjelu za komunalni sustav Grada Poreča br. klase: UP/I-363-01/08-02/20, ur.br: 2167/01-05-08-2 od 4. lipnja 2008. je naznačena vrijednost od 4.630.079,43 kuna, pa tužiteljici za sastav istog, sukladno Tbr. 29/1. Tarife pripada 5.787,50 bodova, pa kako je tužiteljica zatražila iznos od 35.592,51 kuna, isti joj valja priznati.

Žalba tuženika nije osnovana glede priznatih iznosa za zastupanje po pojedinim točkama specifikacije troška uz račun 17/2010, jer je sud prvog stupnja u odnosu na toč. 13. specifikacije, pravilno priznao zatraženu naknadu jer je tužiteljica dokazala da je glede brisanja zaloga na k.č.br. 3927/1 k.o. Poreč, sastavila dva dopisa, jedan predsjedniku Županijskom sudu u Puli od 8. travnja 2008., drugi predsjedniku Općinskog sud u Puli od 10. ožujka 2007., pet prijedlog zemljišnoknjižnom odjelu i tri žalbe.

Slijedom navedenog, tužiteljici je valjalo priznati na ime troškova zastupanja za radnje navedene u Računu br. 94/2010 iznos od 407.089,00 kuna i na ime troškova zastupanja za radnje navedene u Računu br. 17/2010 iznos od 105.738,14 kuna, dakle sveukupno 512.827,14 kuna sve s pripadajućim zakonskim kamatama od 25. studenog 2011., i to, kako je sud prvog stupnja pravilno utvrdio, po stopi koja se određuje čl. 29. ZOO-a, primjenom eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za pet postotnih poena, obzirom da tužiteljica nije trgovac, a niti osoba javnog prava, već fizička osoba.

Također, sud prvog stupnja pravilno je odredio tuženiku na pojedinačne iznose obvezu podmirenja PDV-a po stopi od 23% jer je tužiteljica tako zatražila u specifikacijama za račune broj: 94/2010 i 17/2010, pa je neosnovan žalbeni navod da je istu trebao priznati po stopi od 25 %, koja je bila na snazi u vrijeme dosuđivanja troška).

Nadalje, sud prvog stupnja je pravilno odredio da tužiteljici pripada trošak ovršnog postupka vođenog kod javne bilježnice Tanje Ferenc iz Poreča poslovni broj: Ovr-138/2010 u iznosu od 7.147,04 kuna (34% od ukupnog troška u iznosu od 21.020,70 kuna), jer je u tom dijelu tužiteljica uspjela u sporu sa 34% svog zahtjeva. U odnosu na trošak ovršnog postupka vođenog kod javne bilježnice Tanje Ferenc iz Poreča poslovni broj: Ovr-42/2010, a obzirom na to da je tužiteljica uslijed preinačenja prvostupanjske presude sada u ovom postupku uspjela sa 56%, istoj pripada trošak tog ovršnog postupka u iznosu od 1.717,44 kuna.

Konačno, predmet žalbenog postupka je i odluka o parničnom trošku, te je i u tom dijelu, obzirom na preinačenje odluke o glavnoj stvari, žalba tužiteljice osnovana. Sud prvog stupnja je u skladu s odredbama čl. 154. st. 2. i čl. 155. st. 1. ZPP-a u vezi s Tarifom, pravilno utvrdio potrebne troškove zastupanja tužiteljice u ovom parničnom postupku u ukupnom iznosu od 57.425,00 kuna. Međutim, kako je uslijed preinačenja odluke o glavnoj stvari tužiteljica u ovom parničnom postupku sada uspjela s 36% svog zahtjeva, istoj pripada trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 1.717,44 kuna.

Kako je žalba tužiteljice osnovana samo u neznatnom dijelu glavnog zahtjeva (1,7%) i neznatnom dijelu sporednog zahtjeva glede troškova parničnog postupka (1%), a žalba tuženika neosnovana je u cijelosti, valjalo je na temelju odredbe čl. 166. st. 2. u vezi s čl. 154. st. 3. ZPP-a odbiti zahtjeve za naknadom troškova žalbenog dijela postupka.

U Puli – Pola, 14. travnja 2020.

Predsjednik vijeća

Bruno Franković, v.r.

Za točnost otpredstavka – ovlaštenu službenicu:

Ljiljana Kvaranta

